

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1129/07
29.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиље АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог "ББ", коју заступа БА, адвокат, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1-147/07 од 12.4.2007. године, у седници одржаној дана 29.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1-147/07 од 12.4.2007. године у делу става 1. у погледу одлуке о престанку радног односа тужиљи и враћању на рад и у ставу 2. изреке.

II ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Зрењанину Гж.1 - 147/07 од 12.4.2007. године, у преосталом делу става 1. изреке па се обавезује тужени да тужиљу врати на послове одређено уговором о раду, а у погледу захтева за враћање на радно место према стручној спреми, знању и способностима тужиље - тужбени захтев одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Кикинди П.1-500/06 од 30.1.2007. године: 1) одбијен је захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење тужене бр. 138/1 од 2.10.2006. године о отказу уговора о раду тужиљи, обавезе тужени да тужиљу врати на рад и распореди је на радно место према њеној стручној спреми, знању и способностима и накнади јој трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; 2) обавезана је тужиља да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 18.000,00 динара са затезном каматом од 30.1.2007. године до исплате.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Гж.1-147/07 од 12.4.2007. године усвојена је жалба тужиље и преиначена наведена првостепена пресуда тако што је: 1) усвојен захтев тужиље и поништено решење туженог бр. 138/01 од 2.10.2006. године о отказу уговора о раду тужиљи, обавезан тужени да тужиљу врати на рад и распореди је на радно место према њеној стручној спреми, знању и способностима; 2) обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 18.000,00 динара са затезном каматом од 12.4.2007. године до исплате.

Против ове другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП на коју у ревизији указује тужени. Изрека побијане другостепене пресуде којом је преиначена наведена првостепена пресуда и усвојен захтев тужиље није у супротности са разлозима које је о битним чињеницама у погледу престанка радног односа и враћању тужиље на рад дао другостепени суд, а образложење пресуде другостепеног суда у овом делу садржи јасне разлоге о свим чињеницама важним за одлуку о основаности захтева тужиље.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је економски техничар, засновала је радни однос код туженог марта 1991. године и радила као књиговођа. Уговором о раду од 1.7.2005. године распоређена је на послове помоћника магационера, а анексом тог уговора од 1.11.2006. године, пошто је одбила да повуче тужбу за исплату зараде, на радно место магационера. У току поступка отказивања уговора о раду тужени је доставио тужиљи анекс уговора о раду, који је тужиља потписала, за послове неквалификованог грађевинског радника. Оснивач је и председник као и такмичар "ВВ", који има ангажоване тренере за рад са младим чланицама.

Тужиља је била на боловању од 25.8.2006. године до 9.9.2006. године, а 7.9.2006. године је обавила ренгенско снимање. Директор туженог је 7.9.2006. године кроз застакљени део наведеног клуба, између

19,30 и 20 часова видео младе чланице клуба како играју ____, а тужиљу како стоји улево од врата те просторије и закључио да тужиља води тај тренинг, јер друге особе гледајући споља, није видео. Исто је видела и сведок СС, запослена код туженог, на коју је директор наишао, јер станује у близини, али на њен предлог - нису ушли у клуб и проверили да ли тужиља, иако је на боловању, води овај тренинг. Директор туженог је 8.9.2006. године упутио упозорење тужиљи у писаном облику наводећи да је оваквим понашањем учинила повреду радне дужности из члана 45. тачка 7. Колективног уговора код туженог послодавца на које се тужиља изјаснила - оспоравајући све наводе из упозорења, а синдикат чији је тужиља члан је дао негативно мишљење у погледу намере туженог да тужиљи откаже уговор о раду по овом основу.

Тужени је потом 2.10.2006. године побијаним решењем отказао тужиљи уговор о раду зато што је: у току 2006. године у дужем временском периоду била на боловању, а директор је дошао до сазнања да запослена за време боловања изводи тренинг, а дана 7.9.2006. године (четвртак) затечена како изводи тренинг у поподневним часовима у просторијама "ВВ".

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је усвојио захтев тужиље и поништио решење туженог о отказу уговора о раду тужиљи, јер и по оцени Врховног суда за отказ уговора о раду тужиљи нису били испуњени услови из члана 179. тачка 2. ЗОР-а у вези члана 45. тачка 7. Колективног уговора код туженог послодавца (злоупотреба права коришћења боловања).

Разлози који се односе на неодређени период извршења повреде: да је тужиља у току 2006. године у дужем периоду била на боловању, а директор дошао до сазнања да запослена за време боловања изводи тренинг, ни по оцени Врховног суда не образују основ за законити престанак радног односа у смислу члана 179. тачка 2. ЗОР-а, јер не садрже ни место, ни начин, ни време извршења повреде радне дужности из члана 45. тачка 7. Колективног уговора код туженог, нити се на основу оваквог образложења може оценити испуњеност услова из члана 184. ЗОР-а у погледу рока застарелости за примену овог отказног разлога.

У погледу радње повреде од 7.9.2006. године која је тужиљи стављена на терет, правилно је другостепени суд применио материјално право када је закључио да тужиља није својом кривицом извршила повреду радне обавезе због које јој је тужени отказао уговор о раду и злоупотребила боловање обављањем тренинга у наведеном клубу само зато што је била у просторијама овог клуба између 19.30 и 20 часова 7.9.2006. године, истог дана када је била на ренгенском снимању, обзиром да је наведени стонотенски клуб имао ангажованог тренера који је тај посао обављао, нити је тужиља учествовала на такмичењима на којима је овај клуб учествовао у спорном периоду, у коме је била на боловању (од 25.8. до 9.9.2006. године). Стога наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани. Из изнетих разлога Врховни суд је одлучио као у изреци под I.

Међутим, ревизијом туженог се основано указује на погрешну примену материјалног права.

Правна последица поништаја решења о отказу уговора о раду је реинтеграција запосленог у радни однос са свим правима и обавезама које је запослени остваривао до доношења незаконитог отказа сагласно одредбама Уговора о раду који је између запосленог и послодавца био закључен и који производи правно дејство у смислу члана 33. Закона о раду. Како се врста и опис послова које запослени треба да обављају одређују уговором о раду у смислу члана 33. став 1. тачка 4. Закона о раду, Врховни суд је преиначио побијану другостепену пресуду у наведеном делу и обавезао туженог сагласно овом материјално-правном пропису да реинтеграцију изврши враћањем тужиље на послове чија је врста и опис одређена важећим уговором о раду који су закључили тужиља и тужени, будући да Закон о раду не одређује ни појам радног места ни распоређивање запосленог на одговарајуће радно место према способностима и знању, већ се то чини уговором о раду. Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 407. став 1. ЗПП одлучио као у изреци под II.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ